

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Růženu Kučerovou v právní věci žalobce: **ČEZ Prodej, s.r.o.**, IČ 27232433, se sídlem Duhová 1/425, 140 53 Praha 4, zastoupeného *Mgr. Radkem Pokorným*, advokátem se sídlem Karolíny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: *Správa železniční dopravní cesty*, státní organizace, IČ 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, Nové Město, zastoupenému *JUDr. Richardem Gürlichem Ph.D.*, advokátem se sídlem Politických vězňů 19, 110 00 Praha 1, o zaplacení částky 805.473.523,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. **Žaloba** na úhradu částky 805.473.523,- Kč s příslušenstvím **se zamítá.**
- II. **Žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 1.775.445,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou se žalobce domáhal úhrady částky 805.473.523, Kč s příslušenstvím. Dle žalobního tvrzení vyhlásil žalovaný dne 13.10.2008 veřejnou zakázku ČEZ 10246/08-OAE na dodávku silové elektřiny na období 2009-2010 a 2011. Předmětem veřejné zakázky byl výběr dodavatele silové elektřiny pro elektrickou trakci na hladině VVN a VN, distribuční odběry

na hladině VN a distribuční odběry na hladině NN. Z článku 7 dodávací dokumentace veřejné zakázky vyplývá, že celkový objem žalovaným poptávaného množství elektřiny pro elektrickou trakci na hladině VVN a VN činil pro rok 2010 1 308 770 MWh. Na základě výše uvedené výzvy předložil žalobce dne 7.11.2008 nabídku na dodávku elektřiny pro odběrná místa žalovaného. Žalovaný se žalobcem jako vítězem daného řízení uzavřel dne 19.12.2008 smlouvu o trakci 2010 na dodávku elektřiny ze sítí VVN a VN, dne 31.7.2009 uzavřel žalobce a žalovaný dodatek č. 1 ke smlouvě o trakci 2010, jehož předmětem bylo stanovení způsobu elektronické fakturace dodávek elektřiny.

Dopisem ze dne 13.10.2009 zn. 2677/09-SŽE-Ř požádal žalovaný o prodloužení termínu upřesnit množství odběru elektřiny elektrické trakce s odkazem na ustanovení článku IV odst. 2 smlouvy Trakce 2010. Žalobce této žádosti vyhověl. Následně žalovaný dopisem č.j. 2787/09-SŽE-Ř ze dne 30.10.2009 požádal o další prodloužení termínu upřesnění ročního množství odběru elektřiny, žalobce i této žádosti vyhověl a prodloužil žalovanému termín do 5.11.2009. Dne 5.11.2009 obdržel žalobce dopis č.j. 2840/09-SŽE-Ř, ve kterém žalovaný oznámil žalobci, že s odkazem na článek IV odst. 2 smlouvy Trakce 2010 upřesňuje roční množství odběru elektřiny na 22 000 MWh, přičemž původně sjednaný objem elektrické energie činil 1 308 770 MWh. Žalobce dopisem ze dne 10.11.2009 uvedl, že neakceptuje upřesnění ročního odběru elektřiny pro rok 2010 a považuje sjednané množství elektřiny tak, jak vyplývá z ustanovení článku IV odst. 1 písmeno c) smlouvy Trakce 2010. Žalovaný dopisem ze dne 19.11.2009 č.j. 59489/09-KNT potvrdil předchozí dopis ze dne 5.11.2009 s tím, že jako upřesnění ročního objemu množství elektřiny k odběru stanovil 22 000 MWh. Dne 18.12.2009 doručil žalobce žalovanému dopis, ve kterém mu oznámil, že s ohledem na vůli žalovaného odebrat elektřinu pouze v objemu 22 000 MWh namísto slíbeného množství, nebude pro něj nadále rezervovat kapacity pro elektřinu v objemu 1 280 770 MWh a v souladu s povinností počínat si tak, aby minimalizoval škodu, jejíž vznik mu v souvislosti s jednáním žalovaného bezprostředně hrozí, bude realizovat její náhradní prodej na příslušném trhu.

Žalovaný porušil povinnosti odebrat elektrickou energii dle smlouvy Trakce 2010. Předmětem smlouvy Trakce 2010 byl závazek žalobce dodávat žalovanému elektřinu ve sjednaném množství a výkonu a tomu odpovídal závazek žalovaného odebrat sjednané množství elektřiny v odběrném místě podle podmínek smlouvy a uhradit žalobci řádně a včas dohodnutou platbu za dodávku elektřiny. Sjednané množství elektřiny na období roku 2010 činilo 1 308 770 MWh.

Žalovaný svým faktickým jednáním a záměrem, který opakovaně potvrdil ve svých dopisech i v obchodních schůzkách s žalobcem, odmítl splnit svoje povinnosti a dal nade vší pochybnost najevo svůj záměr neposkytnou potřebnou součinnost v odběru sjednaného množství energie.

V souvislosti s jednáním žalovaného vznikla žalobci škoda. Žalobce v rámci zajištění plnění svých povinností do smlouvy Trakce 2010 si závazně objednal u společnosti ČEZ a.s. dodávku elektřiny pro období od 1.1.2010 do 31.12.2010 v objemu 1 535 106 MWh za účelem prodeje této dodávky žalovanému. Vzhledem k jednání žalovaného, že žalovaný nemá v úmyslu odebrat převážnou část objemu elektrické energie, k jehož objemu se zavázal, byl žalobce vzhledem ke své povinnosti předcházet škodám a rovněž vzhledem k povaze elektrické energie jako komodity, kterou nelze skladovat, nucen odříci odebrání elektřiny a realizovat náhradní obchod se společností ČEZ a.s. Tento náhradní obchod spočíval ve změně závazné objednávky elektrické energie z původně sjednaného objemu elektrické energie ve

výši 1 535 105 MWh na 281 705 MWh, tedy snížení o 1 253 401 MWh. Hodnota předmětného objemu elektrické energie, a to 1 253 401 MWh, činila v době jeho závazného objednání žalobcem částkou 2.262.288,612 Kč. V mezidobí došlo ke změně ceny elektrické energie a v okamžiku, kdy byl žalobce v důsledku jednání žalovaného nucen odříct odběr předmětného objemu elektrické energie od společnosti ČEZ a.s. a realizovat náhradní obchod, činila jeho hodnota 1.456.815.089,- Kč. Rozdíl mezi částkou 2.262.288.612,- Kč a částkou 1.456.815.089,- Kč představuje škodu, která žalobci v důsledku jednání žalovaného vznikla, neboť byl povinen tuto částku uhradit společnosti ČEZ a.s. Náhradní obchod byl realizován za cenových podmínek, odpovídajících ceně elektrické energie na trhu v daném okamžiku. To, že cena elektrické energie, sjednaná v confirmaci dílčí smlouvy ze dne 14.11.2008, uzavřené mezi žalobcem a společností ČEZ a.s., a cena, uvedená ve vyčíslení ztráty, vzniklé neodebráním smlouveného množství elektřiny, která je přílohou dohody o narovnání, uzavřené dne 30.12.2009 mezi žalobcem a společností ČEZ a.s., odpovídá cenové hladině obchodů se standardizovanými velkoobchodními produkty, uskutečněných na energetické burze, bylo potvrzeno ve znaleckém posudku č. 104-04/213 ze dne 24.4.2013, vypracovaném společností Pricewaterhousecoopers Česká republika s.r.o. Škodu, vyúčtovanou společností ČEZ a.s. dne 7.1.2010 fakturou č. 9906129426 v částce 45.373.523,- Kč, uhradil žalobce 15.1.2010, škodu, vyúčtovanou společností ČEZ a.s. fakturou č. 9906129427 v částce 400.000.000,- Kč uhradil žalobce dne 15.2.2010.

K námitce žalovaného, že žalovaný neporušil smlouvu Trakce 2010 vzhledem k tomu, že postupoval v souladu se smluvními podmínkami a upřesnil v souladu s ustanovením článku IV odst. 2 smlouvy Trakce 2010 předmět plnění, žalobce uvedl, že argumentace žalovaného, že smluvní ujednání umožnilo upřesnit množství elektrické energie v neomezeném rozsahu, je účelové. Žalobce uvedl, že smlouvu „Smlouva Trakce 2010“ je nutné považovat za smlouvu kupní, uzavřenou ve smyslu ustanovení § 409 odst. 1 obchodního zákoníku. I pro případ, že by se jednalo o smlouvu, uzavřenou v režimu inominátního kontraktu, bylo by potřeba v částech, ve kterých se předmět a obsah smlouvy Trakce 2010 shoduje se smluvním vzorem kupní smlouvy, postupovat dle rozhodné úpravy tohoto smluvního typu. Pokud smlouva Trakce 2010 výslovně neupravuje rozsah možné odchylky od množství, sjednaného ve smlouvě, je nutné vycházet z ustanovení § 421 odst. 1 obchodního zákoníku, které uvádí, že takováto odchylka, pokud ze smlouvy nebo z předchozí praxe mezi stranami nebo obchodních zvyklostí nevyplývá něco jiného, nesmí přesáhnout 5% množství, stanoveného ve smlouvě. Popsané upřesnění, spočívající ve snížení poptávaného množství z 1 308 770 MWh na 22 000 MWh znamená, že se jedná o odchylku ve výši 98,3% původně sjednaného množství, tudíž upřesnění bylo učiněno v rozporu se smlouvou a platnými právními předpisy.

Žalobce dále namítl, že dopis ze dne 5.11.2009, kterým žalovaný oznámil, že v roce 2010 odebere elektřinu v rozsahu 22 000 MWh, podepsal Ing. R. V., což je osoba, která nebyla oprávněna jednat jménem žalovaného ve smluvních věcech. Ing. R. V. nebyl oprávněnou osobou ve smyslu článku VIII odst. 2 smlouvy a nebyl ani statutárním orgánem, oprávněným jednat jménem žalovaného.

Žalobce uvedl, že tvrzení žalovaného o existenci okolností, vylučující jeho odpovědnost, ve smyslu ustanovení § 374 odst. 1 obchodního zákoníku, za škodu způsobenou žalobci, se nezakládá na pravdě. Pokud žalovaný uvádí, že novela energetického zákona bránila žalovanému ve splnění jeho povinnosti odebrat elektrickou energii, žalobce uvedl, že žalovaný nebyl povinen ze zákona umožnit společnosti České dráhy a.s., aby dodala elektrickou energii do žalovaným provozované trakční soustavy. Žalovaný provozuje trakční zařízení, na kterém není oprávněn vykonávat činnost distribuce elektřiny a nelze na něj

pohlížet jako na provozovatele distribuční soustavy. K tomuto závěru dospěl ERU ve vyjádření z 30.11.2012, ve kterém odpovídal na dotaz soudu, zda trakční zařízení na dodávku trakční elektrické energie, provozované žalovaným, po účinnosti novely, po doplnění napěťové hladiny 25 kW, splňuje podmínky definice distribuční soustavy a zda se žalovaný stal provozovatelem této distribuční soustavy ve smyslu ustanovení § 25 odst. 11 NZ. Žalovaný jako provozovatel dráhy je ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 zákona o drahách povinen zajistit dopravcům přístup ke službám, poskytovaným provozovatelem dráhy, způsobem, který vylučuje zvýhodnění některého z dopravců, přičemž jednou ze služeb je dodávka trakčního proudu. Z této úpravy vyplývá, že poskytování dodávky elektrické proudu je zákonnou povinností provozovatele dráhy. Žalovaný v žádném případě na základě okolností, nastalých v roce 2009, neměl povinnost se výše uvedené povinnosti zprostit, nebo její plnění pověřit společnost České dráhy a.s. Skutečnost, že trakční zařízení je ve smyslu energetického zákona odběrným zařízením, provozovaným žalovaným, vede k nezbytnému závěru, dle kterého na to, aby společnost České dráhy a.s. mohla poskytovat elektřinu jednotlivým dopravcům v režimu ustanovení § 3 odst. 3 NZ, musela by tak činit výhradně skrze trakční soustavu a musela by tedy být rovněž jejím provozovatelem, k čemuž by mohla být oprávněna pouze, byla-li by současně i provozovatelem dráhy. Žádná z uvedených okolností nenastala ani v důsledku účinnosti novely energetického zákona. Žalovaný nebyl ze zákona povinen společnosti České dráhy a.s. umožnit, aby tato dodala předmětnou elektrickou energii do žalovaným provozované trakční soustavy.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Žalovaný uvedl, že je nesporné, že mezi žalobcem a žalovaným byla dne 19.12.2008 uzavřena smlouva na dodávku elektřiny v síti VVN a VN Trakce 2010. Tato smlouva byla uzavřena na základě zadávacího řízení dle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách. Žalovaný jako zadavatel vypsál veřejnou zakázku s názvem „Dodávka silové elektřiny pro SŽDC na období 2009-2010 až 2011“.

Žalovaný namítl, že ze strany žalovaného nedošlo k žádnému porušení povinnosti, vyplývající ze smlouvy Trakce 2010 a nedopustil se žádného protiprávního jednání, které by bylo v rozporu se smlouvou. Žalovaný uvedl, že v souladu s článkem IV odst. 2 smlouvy dopisem ze dne 5.11.2009 upřesnil množství ročního odběru elektřiny. Žalovaný uvedl, že ve smlouvě Trakce 2010 bylo uvedeno pouze odhadnuté a předpokládané množství elektrické energie, které žalovaný odebere. Ve smlouvě byla zakotvena možnost žalovaného, aby celkové roční množství elektrické energie mohl upřesnit v návaznosti na požadavky jednotlivých dopravců, pro které byla elektrická energie určena. Zakotvení této možnosti upřesnění řešilo situaci, kdy žalovaný v době podpisu smlouvy nemohl mít k dispozici informace dopravců o odběrech elektřiny pro rok 2010.

Smlouva Trakce 2010 je jako smlouva o dodávce elektřiny, samostatným smluvním typem dle energetického zákona, ustanovení o 5% odchylce, obsažené v obchodním zákoníku a vztahující se k úpravě kupních smluv, se zde neaplikuje. I kdyby byla smlouva posouzena jako smlouva kupní, dispozitivní ustanovení obchodního zákoníku o 5% odchylce by se neaplikovalo, neboť mezi smluvními stranami došlo k jeho vyloučení. Rozsahu možného upřesnění celkového ročního množství elektrické energie není ve smlouvě Trakce 2010 nijak limitován. Opačný výklad by směřoval proti ekonomickému účelu, nejen k zakotvení možnosti upřesnění smlouvy, ale i proti hospodářskému účelu samotné smlouvy Trakce 2010. Žalobci muselo být zřejmé podle účelu, s jakým byla smlouva Trakce 2010 uzavřena, že rozsah upřesnění se bude řešit pouze a jenom tím, v jakém rozsahu budou dopravci elektrickou energii pro příslušné období od žalovaného skutečně požadovat a že na rozsah tohoto požadavku ze strany dopravců nemůže mít žalovaný žádný vliv.

K námitce žalobce, že Ing. R. V. který zaslal žalobci dopis ze dne 5.11.2009, obsahující upřesnění ročního množství elektřiny pro elektrickou trakci na rok 2010, nebyl zmocněn jednat za žalovaného, žalovaný namítl, že byl oprávněn jednat za žalovaného na základě pověření generálního ředitele SŽDS č. 0686 ze dne 26.1.2009 ve věci, týkající se smlouvy Trakce 2010, jak ve vztahu k žalobci, tak ve vztahu k třetím osobám.

Žalovaný namítl, že vznik škody žalobce a její údajná výše, nebyla ze strany žalobce relevantním způsobem prokázána a žalobce v této věci neunesl důkazní břemeno. Žalobce dovozuje vznik údajné škody a její danou výši z nákupu elektřiny, který údajně realizovala společnost ČEZ a.s. v návaznosti na komplexní smlouvu. Neodebráním elektřiny údajně vznikla společnosti ČEZ a.s. škoda, spočívající v rozdílu mezi cenami, za které společnost ČEZ a.s. produkty v roce 2008 nakoupila a tyto pak v roce 2009 prodala. Pokud žalobce dovozuje vznik škody mezi ním a žalovanou ze škody, která údajně vznikla společnosti ČEZ a.s., musí být prvotně prokázáno, že společnosti ČEZ a.s. skutečně nějaká škoda vznikla, tedy že nákupy byly skutečně společností ČEZ a.s. realizovány. Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno, že externí obchody byly společností ČEZ uzavřeny, nemohou tyto vstupovat do výpočtu hypotetické škody. Ze strany žalobce nebyl prokázán nákup produktů typu PEAK, pořízených od externích subjektů společnosti ČEZ a.s., nákup kvartálních a měsíčních produktů společností ČEZ a.s., u objednávků elektřiny z vlastních zdrojů je toto prokazováno pouze výpisy z interních databází, které nejsou dostatečným důkazem pro prokázání nákupu elektřiny.

Žalovaný namítl ve vztahu k vyčíslení ztráty, že dle platného znění dodatku č. 1 ke komplexní smlouvě mělo být pro stanovení cen dne 21.12.2009 využito ceníku ke dni 21.12.2009, nikoliv ceníku ze dne 18.12.2009, podle kterého byl vypočítán průměr cen burzovních obchodů z předchozího dne. Žalovaný dále namítl, že hypotetická škoda měla být vypočtena k datu 5.11.2009, kdy ze strany žalovaného proběhlo upřesnění celkového množství elektrické energie, která bude odebrána. Žalobce měl na nastalou situaci reagovat ihned a již k 5.11.2009 měl realizovat náhradní obchod. Nebyl důvodu tomu, aby žalobce čekal více než 1 měsíc, než tuto informaci oznámil ČEZ a.s.

Žalovaný namítl, že z důvodu okolností, vylučující odpovědnost za škodu, vyčíslení žalobcem neodpovídá. Za okolnost, vylučující odpovědnost dle ustanovení § 374 obchodního zákoníku, považuje žalovaný změnu energetického zákona, provedenou zákonem č. 158/2009 Sb., který nabyl účinnosti dne 4.7.2009 ve spojení s rozhodnutím dopravce České dráhy a.s., využít této změny energetického zákona a požádal u žalovaného o připojení k distribuční soustavě a sobě i ostatním dopravcům zajišťovat trakční elektrickou energii samostatně. Novela energetického zákona obsahovala ustanovení § 2 odst. 2 písmeno a) bod 2, kdy byly doplněna napěťová hladina 25 kW a novelizované znění ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona omezit jeho použití rozúčtování pouze do napětí 52 kW včetně. Změna výše uvedených ustanovení v návaznosti na ustanovení § 25 odst. 11 písmeno a) energetického zákona zapříčinila razantní změnu v postavení žalovaného a tudíž zcela neočekávanou změnu celkové situace. Platná právní a účinná úprava v době podpisu smlouvy Trakce 2010 neumožňovala jinému subjektu, než žalovanému, dodávat trakční elektrickou energii pro dopravce. Tato situace se měnila v důsledku nabytí účinnosti novely energetického zákona ze dne 4.7.2009. Trakční vedení vykazovalo v době uzavření smlouvy Trakce 2010 jiné hodnoty (jiné napěťové hladiny), než které obsahovalo ustanovení definice distribuční soustavy. Ustanovení § 2 odst. 2 písmeno a) bod 2 obsahuje definici distribuční soustavy a pod pojem distribuční soustava byla doplněna napěťová hladina 25 kW pro trakční soustavu střídavou a

22 kW pro stejnosměrnou trakční soustavu. Současně byl novelizován § 3 odst. 3 energetického zákona, kde bylo uvedeno omezení použití rozúčtování pouze do napětí 52 kW včetně. Jelikož byly splněny podmínky definicí distribuční soustavy, vztahovalo se na žalovaného ustanovení § 25 odst. 1 písmeno a) energetického zákona, které ukládá provozovateli distribuční soustavy povinnost připojit distribuční soustavu každého a umožňuje distribuci elektřiny každému, kdo o to požádá. Této možnosti využil dopravce České dráhy a.s. dopisem ze dne 5.11.2009, č.j. 147/2009-KE/2 a požádal o připojení k distribuční soustavě, žalovaný dále elektrickou trakční energii dopravce neměl poskytovat, tudíž byl nucen přistoupit k upřesnění ročního množství odběru elektrické energie, které bylo provedeno dne 5.11.2009.

Změna energetického zákona nastala nezávisle na vůli žalovaného vzhledem k tomu, že o změnách zákonů rozhoduje Parlament České republiky, žalovaný nebyl účastníkem připomínkového řízení. Novela energetického zákona nabyla účinnosti 4.7.2009, tedy více než půl roku po uzavření smlouvy Trakce 2010, tudíž v době vzniku závazku nemohl žalovaný tuto překážku rozumně předvídat. Změna návrhu novely energetického zákona v § 2 odst. 2 písmeno a) bod 2 se objevila v rámci prvního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru, kdy usnesení hospodářského výboru o pozměňovacím návrhu bylo vydáno 22.1.2009. V době podpisu smlouvy Trakce 2010 byla nepředvídatelná i rozhodnutí dopravců, které právě na změnu ustanovení energetického zákona bylo navázáno.

Tato překážka žalovanému bránila v možnosti odebrat elektrickou energii o objemu 1 286 770 MWh vzhledem k tomu, že technická přenosová kapacita sítě v trakční proudové soustavě je limitována. Poté, co žalovaný splnil svou povinnost vyhovět žádosti dopravce o připojení odběrných zařízení lokální distribuční soustavy železnice, došlo od termínu připojení, tj. od 1.1.2010 k vyčerpání technické přenosové kapacity trakční soustavy a nebylo fakticky možné realizovat kontrakt, uzavřený mezi žalobcem a žalovaným.

Žalovaný v době vzniku překážky nebyl v prodlení vzhledem k tomu, že změna energetického zákona ve spojení s rozhodnutím dopravců nastala v roce 2009, smlouva byla uzavřena s účinností od 1.1.2010. Od tohoto okamžiku byl žalovaný povinen elektřinu odebírat, takže v roce 2009 nebyl v prodlení s plněním své povinnosti.

Změna energetického zákona ani rozhodnutí dopravců nemá s hospodářskými poměry žalovaného jakoukoliv souvislost, tudíž překážky nebyly způsobeny hospodářskými poměry žalovaného.

Ze zadávací dokumentace veřejné zakázky s názvem „Dodávka silové elektřiny pro SŽDC na období 2009-2010-2011“ z 13.10.2008 bylo zjištěno, že žalobce vyhlásil veřejnou zakázku formou jednacího řízení bez uveřejnění podle § 34 zákona č. 137/2006 Sb. Předmětem zakázky byl výběr dodavatele silové elektřiny pro elektrickou trakci na hladině VVN a VN pro distribuční odběry na hladině VN a distribuční odběry na hladině NN na období roku 2009-2011. Pro rok 2010 byl stanoven předpokládaný objem objednávky elektřiny celkem 1 307 770 MWh.

Ze seznamu příloh k zadávací dokumentaci bylo zjištěno, že obsahovala přílohu č. 2, skutečný celkový diagram odběru elektřiny elektrické trakce za 1-7/2008, kde bylo uvedeno, že za leden až červenec 2008 bylo odebráno celkem 728 973 MWh a dále poptávka na rok 2009 činila 1 295 800 MWh, na rok 2010 1 308 770 MWh a na rok 2011 1 312 000 MWh.

Z rozhodnutí odběru nejvhodnější nabídky ze dne 13.11.2008 bylo zjištěno, že žalovaný na základě posouzení hodnocení nabídek z 10.11.2008 vybral dodávku elektřiny na období roku 2009-2010-2011 nabídku žalobce jako nabídku nejvhodnější.

Ze smlouvy na dodávku elektřiny ze sítě VVN a VN SŽDC trakce 2010 ze dne 19.12.2008 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi žalobcem a žalovaným. Předmětem smlouvy je závazek žalobce dodávat žalovanému elektřinu ve sjednaném množství a výkonu do odběrného místa žalovaného a žalovaný se zavazuje odebrat sjednané množství elektřiny podle podmínek smlouvy. V článku IV byl sjednáno, že dodávka bude zahájena dne 1.1.2010, skončena 31.12.2010, sjednaném množství elektřiny na období roku 2010 činí 1 308 770 MWh s tím, že bylo rozděleno na jednotlivé měsíce. Dále článek IV bod 2 obsahuje způsob týdenního sjednávání typu standard s tím, že bylo stanoveno, že zákazník bude sjednávat s obchodníkem týdenní odběrový diagram vždy do 5 dnů před zahájením obchodního týdne, a může upřesnit hodnoty množství elektřiny, sjednaných k odběru v jednotlivých obchodních hodinách týdenního obchodního diagramu maximálně o + - 15% oproti hodnotám množství elektřiny, sjednaných k odběru v jednotlivých obchodních hodinách původního týdenního odběrového diagramu. Další odstavec obsahuje ujednání, že zákazník upřesní roční množství odběru elektřiny do 15. 10. předchozího roku.

V článku I – cena – je sjednána cena 2.014,- Kč za MWh, v bodu V.1.b) je sjednán způsob vyhodnocování hodnoty odebraného množství elektřiny. Ve druhé odstavci je uvedeno, že vyhodnocení proběhne podle skutečného odběru s tolerancí +-15% upřesněného množství podle článku IV odst. 1 odst. c). Při nedodržení tolerance ročního množství + - 15% zaplatí zákazník za každou odebranou či neodebranou MWh navíc smluvní cenu ve výši 330,- Kč/MWh.

Dle článku I. 2 jsou přílohou smlouvy obchodní podmínky dodávky elektřiny, v nichž jsou podrobně upravena vzájemná práva a povinnosti smluvních stran. Dle článku V bod 4 obchodních podmínek dodávky elektřiny, účinných k 31.10.2007, vydaných ČEZ Prodej s.r.o., je každý z účastníků zbaven odpovědnosti za částečné nebo úplné neplnění povinností, daných smlouvou v případech, kdy toto neplnění bylo výsledkem okolností, vylučující odpovědnost, stanovených v § 374 a násl. obchodního zákoníku a podmínek, vyplývajících z energetického zákona. Za okolnost, vylučující odpovědnost, je považována zejména živelná pohroma, válka, revoluce, turistická akce, sabotáž, blokáda, stávková, epidemie, havárie zařízení, sloužící pro distribuci dodávek elektřiny apod.

Z dodatku č. 1 ke smlouvě o dodávce elektřiny bylo zjištěno, že byl uzavřen dne 31.7.2009.

Z výpisu z obchodního rejstříku bylo zjištěno, že dne 31. 3. 2005 byla zapsána obchodní firma ČEZ Prodej s.r.o. a společníkem této firmy je ČEZ a.s. od 1.10.2007.

Ze smlouvy o zajištění komplexní dodávky elektřiny v letech 2009-2012 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi ČEZ Prodej s.r.o. a ČEZ a.s. dne 29.8.2008. Smlouva byla uzavřena na období od 1.1.2009 do 31.12.2012. Předmětem smlouvy byl, mimo jiné, závazek ČEZ a.s. dodávat ČEZ Prodej s.r.o. veškerou dodávku elektřiny, kterou se ČEZ Prodej s.r.o. zavázal dodávat svým konečným zákazníkům ve vazbě na účinné predikce a skutečný odběr ČEZ Prodej s.r.o. V článku č. IV je popsán proces realizace smlouvy a způsob vypořádání, pokud dojde k překročení tolerancí. Přitom v bodě 7 je sjednáno, že obě smluvní strany v případě

přečerpání produktů nebo nedočerpání produktů vyvolají cenové jednání, a pokud tento obchod bude pro dodavatele ztrátový ve srovnání s cenami na trhu, uhradí odběratel tuto ztrátu.

Dle článku V se smluvní strany zavázaly uzavírat dílčí smlouvy na základě standardních obdržovaných predikovaných odběrových diagramů.

V článku XIII je sjednáno, že dle této smlouvy znamená vyšší moc mimořádnou a neodvratitelnou a v době uzavření smlouvy nepředvídatelnou událost nebo okolnost a její bezprostřední následky. Takovouto událostí mohou být zejména živelná pohroma, válka, revoluce, turistická akce, sabotáž, blokáda, požár, generální stávka, epidemie, stejné účinky na plnění smluvních povinností mají změny zákonů nebo právních předpisů České republiky, nebo rozhodnutí orgánů státní správy s přímým dopadem na uzavřenou smlouvu.

Z potvrzení dílní smlouvy ze dne 14.11.2008 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi dodavatelem ČEZ a.s. a odběratelem ČEZ Prodej s.r.o. Předmětem smlouvy byla závazná objednávka standardních produktů a množství a členěním na BASE produkty a PEAKE produkty v celkovém množství 1 535 106 MWh za celkovou cenu 2.766.650.880,- Kč. Dle smlouvy byly ceny stanoveny dle ceníku z 7.11.2008 s tím, že platnost ceníku byla od 7.11.2008 do 13.11.2008.

Z dopisu žalovaného ze dne 13.10.2009 bylo zjištěno, že požádal o prodloužení termínu k upřesnění ročního množství odběru elektřiny dle smlouvy SŽDC trakce 2010 do 30.10.2009.

Z dopisu žalobce ze dne 15.10.2010 bylo zjištěno, že žalobce souhlasil s prodloužením termínu do 30.10.2009.

Z dopisu žalovaného ze dne 30.10.2009 bylo zjištěno, že požadoval prodloužení termínu k upřesnění ročního množství odběru elektřiny dle smlouvy SŽDC trakce 2010 do 5.11.2009 z důvodu, že jednání s největšími dopravci České dráhy a.s. a ČD Cargo a.s. ve věci odsouhlasení objemu dodávek elektrické trakce pro rok 2010 nebylo uzavřeno.

Z dopisu žalobce ze dne 2.11.2009 bylo zjištěno, že žalobce vyhověl žádosti o prodloužení termínu do 5.11.2009.

Z dopisu žalovaného ze dne 5.11.2009 bylo zjištěno, že žalovaný uvedl, že v souladu s uzavřenou smlouvou na dodávku elektřiny ze sítí VVN a VN č. SŽDC trakce 2010 upřesňuje podle požadavků dopravců odběr pro rok 2010 na 22 000 MWh.

Z pověření č.0686 ze dne 26.1.2009 bylo zjištěno, že generální ředitel žalovaného pověřil Ing R. V. k zastupování státní organizace ve všech věcech a při všech úkonech týkajících se plnění Smlouvy Trakce 2010 ve vztahu k druhému účastníkovi smlouvy a ve vztahu je třetím osobám.

Z dopisu žalobce ze dne 10.11.2009 bylo zjištěno, že žalobce toto upřesnění neakceptoval a považuje ho za neplatné. Vyzval ho k řádnému plnění smlouvy a upozornil ho, že bude požadovat škodu, pokud v důsledku neplnění smlouvy žalovaného žalobci vznikne.

Z dopisu žalovaného ze dne 19.11.2009 bylo zjištěno, že žalovaný potvrdil, že upřesňuje roční množství elektřiny pro elektrickou trakci na rok 2010 v hodnotě 22 000

MWh. K upřesnění množství elektřiny dochází v důsledku jednání právních subjektů, které využily důsledku změny legislativy zákonných práv k zajištění nákupu elektřiny, a žalovaný tuto skutečnost nemůže žádným způsobem ovlivnit. Upřesněný objem elektrické energie bude využit pro potřebu zajištění provozuschopnosti železniční dopravní cesty, rozdíl mezi množstvím smluvně sjednaným a množstvím upřesněným není odběrem zařízení SŽDC, ale elektrických hnacích vozidel dopravců.

Z dopisu žalobce ze dne 18.12.2009 bylo zjištěno, že žalobce uvedl, že s ohledem na skutečnost, že žalovaný projevil vůli odebrat pouze 22 000 MWh elektřiny žalobce oznamuje, že elektřinu v objemu 1 286 770 MWh nerezervuje pro žalovaného a bude realizovat její náhradní prodej na příslušném trhu.

Z dopisu žalobce ze dne 22.12.2009 bylo zjištěno, že žalobce vyzval žalovaného k osobnímu setkání.

Z dopisu žalobce ze dne 1.3.2010 bylo zjištěno, že žalobce uvedl, že mu vznikla škoda, spočívající v rozdílu mezi částkou, za níž žalobce množství energie zajistil a částkou, kterou obdržel realizací náhradního prodeje ve výši 800.473.523,- Kč. Žalobce požadoval úhradu částky 800.473.523,- Kč do 14 dnů od doručení výzvy.

Z dopisu žalovaného ze dne 15.3.2010 č.j. 14167/10KNT bylo zjištěno, že žalobce požadoval konkrétní údaje, na jejichž základě mělo dojít ke vzniku škody. Žalovaný uvedl, že žádné ustanovení smlouvy Trakce 2010 neporušil a roční množství odběru bylo řádně, v souladu se smluvním ujednáním, specifikováno a to v důsledku změny energetického zákona, tudíž překážky, která nastala nezávisle na vůli žalovaného.

Z dopisu žalobce ze dne 21.12.2009, adresovaného ČEZ a.s., bylo zjištěno, že žalobce oznámil, že je nucen odříci odebrání elektřiny pro období od 1.1.2010 do 31.12.2010 v celkovém ročním objemu ve výši 1 253 401 MWh a v hodnotě 2.262.288.612,- Kč, které ČEZ a.s. měl dodat na základě confirmace dílčí smlouvy ze dne 14.11.2008. Důvodem je oznámení, že Správa železniční dopravní cesty s.o. neodebere v předmětném období původní sjednaný objem elektřiny od společnosti ČEZ Prodej s.r.o.

Z vyčíslení ztráty, vzniklé neodebráním smluveného množství elektřiny ze dne 22.12.2009, podepsané jak dodavatelem, tak odběratelem, bylo zjištěno, že odběratele ČEZ Prodej s.r.o. vrací závazně standardní produkty ve stanoveném množství členění a za stanovené ceny, celkové neodebrané množství standardních produktů je 1 253 401 MWh a celková ztráta činí částku 805.473.523,- Kč.

Z dohody o narovnání ze dne 30.12.2009 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi ČEZ a.s. a ČEZ Prodej s.r.o. Ze smlouvy bylo zjištěno, že smlouva byla uzavřena vzhledem k tomu, že dle smlouvy o zajištění komplexní dodávky elektřiny v době 2009-2012 a confirmace dílčí smlouvy ze dne 14.11.2008, ČEZ Prodej s.r.o. objednal dodávku elektřiny na rok 2010 v objemu 1 535 106 MWh za účelem prodeje této dodávky Správě železniční dopravní cesty s.o. SŽDC oznámila ČEZ Prodej s.r.o., že v roce 2010 neodebere elektřinu v objemu 1 253 401 MWh, následkem čehož neodebere elektřinu v tomto objemu ani společnost ČEZ Prodej s.r.o. od společnosti ČEZ a.s. ČEZ Prodej s.r.o. a ČEZ a.s. uzavírají dohodu, na základě které dojde k náhradě škody, vzniklé společnosti ČEZ a.s. Pořizovací hodnota elektřiny v objemu 1 253 400 MWh činila v době uzavření dílčí smlouvy částku 2.262.288.612,- Kč. Současná tržní hodnota tohoto objemu elektřiny činí 1.456.815.089,- Kč,

rozdíl tudíž činí částku 815.473.523,- Kč, které se ČEZ Prodej s.r.o. zavazuje jako škodu uhradit společnosti ČEZ a.s. ve dvou splátkách.

Z faktury č. 9906129427 ze dne 7.1.2010 bylo zjištěno, že ČEZ a.s. vyúčtoval ČEZ Prodej s.r.o. náhradu škody v částce 400.000.000,- Kč. Z výpisu z účtu ČEZ Prodej s.r.o. ze dne 15.2.2010, vedeného u Komerční banky a.s., bylo zjištěno, že byla z účtu odepsána částka 400.000.000,- Kč ve prospěch ČEZ a.s., s variabilním symbolem 9906129427.

Z faktury č. 9906129426 ze dne 7.1.2010 bylo zjištěno, že ČEZ a.s. vyúčtoval náhradu škody v částce 405.473.523,- Kč. Z výpisu z účtu žalobce ze dne 15.1.2010 bylo zjištěno, že z účtu byla odepsána částka 405.473.523,- Kč ve prospěch ČEZ a.s. s variabilním symbolem 9906129426.

Ze znaleckého posudku č. 104-04/2013 ze dne 24.4.2013 znaleckého ústavu Pricewaterhousecoopers Česká republika s.r.o. a výsledkem zpracovatele znaleckého posudku Ing. Michala Kohoutka, bylo zjištěno, že cena při objednání od ČEZ ve výši 2.262.288.612,- Kč odpovídala cenám tržním a shoduje se s cenami, uvedenými v confirmaci, a cena při zrušení objednávky ve výši 1.456.815.089,- Kč odpovídala součtu cen vypořádání dílčích produktů, shoduje se s cenami podle tehdy platného ceníku ČEZ a.s. a odpovídala cenám tržním.

Z dopisu Power Exchange Central Europe ze dne 14.1.2013 bylo zjištěno, že odpověď na otázku, zda cenová úroveň obchodů společnosti ČEZ Prodej s.r.o. odpovídá cenové úrovni obchodů, realizovaných na burzovní platformě, organizované společností Power Exchange Central Europe a.s. dle autora dopisu obchod, který proběhl za ceny dle confirmace mezi společnostmi ČEZ a.s. a ČEZ Prodej s.r.o., odpovídal velkoobchodním cenám se standardizovanými produkty s elektrickou energií, platných v období od 7. do 13. listopadu 2008, a ceny z přílohy č. 2 dopisu „Vyčíslení ztráty z důvodu neodebrání elektrické energie mezi společnostmi ČEZ a.s. a ČEZ Prodej s.r.o.“, odpovídají cenové úrovni standardizovaných produktů na burzovním trhu, platné dne 22.12.2009 s tím, že k datu 22.12.2009 činil kurz EUR/ČZK 26,265.

Ze smlouvy ze dne 9.12.2009, uzavřené mezi ČEZ Prodej s.r.o. a České dráhy a.s., bylo zjištěno, že předmětem smlouvy je dodávka elektřiny na období od 1.1.2010 do 30.6.2010 v množství 574 800 MWh v ceně 1.198,- Kč/MWh.

Ze smlouvy na dodávku elektřiny ze sítí VNN a VN, uzavřené mezi ČEZ Prodej s.r.o. a České dráhy a.s. dne 28.6.2010, bylo zjištěno, že předmětem smlouvy byl závazek dodat elektřinu v období od 1.7.2010 do 31.12.2011, přičemž sjednané množství elektřiny za období od 1.7.2010 do 31.12.2010 činilo 584 400 MWh a cena za 1 MWh byla sjednána ve výši 1.414,- Kč.

Ze smlouvy na dodávku elektřiny pro elektrickou trakci, č. smlouvy 1/2009 ETCD, ze dne 15.4.2009 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi Správou železniční dopravní cesty s.o. a České dráhy a.s. Předmětem smlouvy byl závazek dodavatele Správy železniční dopravní cesty s.o. dodávat elektřinu ve sjednaném množství do odběrných míst Českým drahám a.s.

Ze smlouvy na dodávku elektřiny ze sítí VNV a VN SŽDC Trakce 2009 bylo zjištěno, že byla uzavřena dne 19.12.2008 mezi ČEZ Prodej s.r.o. a Správou železniční dopravní cesty

s.o.. Předmětem smlouvy byla dodávka elektřiny na období roku 2009 v rozsahu 1 295 800 MWh.

Ze smlouvy SŽDC Trakce 2008 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi obchodníkem ČEZ Prodej s.r.o. a zákazníkem Správa železniční dopravní cesty s.o. dne 17.12.2007. Předmětem smlouvy byla dodávka elektřiny na období roku 2008 v rozsahu 1 200 000 MWh.

Ze smlouvy č. 001/2009, uzavřené dne 30.6.2009 mezi Správou železniční dopravní cesty s.o. a České dráhy a.s., bylo zjištěno, že předmětem smlouvy byla úprava vzájemných práv a povinností smluvních stran při provozování drážní dopravy na celostátní dráze a regionálních drahách, provozovaných provozovatelem Správa železniční dopravní cesty s.o.

Z protokolu č. 010103909 Státní energetické inspekce ze dne 18.9.2009 bylo zjištěno, že byla provedena kontrola dodržování zákona č. 458/2000 Sb. ve společnosti Správa železniční dopravní cesty s.o. s tím, že kontrolovaná osoba je držitelem licence na distribuci elektřiny č. 120605086 a licence na obchod s elektřinou č. 140705577. Kontrolovaná osoba je na územní trase koncovým zákazníkem a není možné v tomto případě aplikovat vlastní ceny za dopravu elektřiny na sběrač vozidla. Odvedená kontrola vybraných účetních dokladů nezjistila rozdíl za nakoupenou a přeúčtovanou cenu elektřiny za uplynulé období roku 2009 odběrateřům elektrické trakce.

Z cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2009 ze dne 25.11.2009 bylo zjištěno, že obsahuje cenové rozhodnutí o cenách elektřiny a souvisejících služeb s účinností od 1.1.2010.

Z databáze Energetického regulačního úřadu bylo zjištěno, že Správa železniční dopravní cesty s.o. je držitelem licence č. 120605086 na distribuci elektřiny.

Z dopisu Energetického regulačního úřadu ze dne 27.7.2006 č.j. 02692-2/2006-R, adresovaného Českým drahám a.s., bylo zjištěno, že k názoru, dle kterého by pro distribuci elektřiny mělo být využíváno železniční trakční vedení, trakční vedení, resp. jeho část, vykazuje jiné hodnoty, než které obsahuje definice distribuční soustavy § 2 odst. 2 písmeno a) bod 2 energetického zákona. Z toho je patrné, že zákonodárce neuvažoval se začleněním drážních zařízení do distribuční soustavy. Z těchto důvodů zastává Energetický regulační úřad stanovisko, podle kterého je trakční vedení drážním zařízením a nelze jej začlenit mezi distribuční soustavy v rámci působnosti energetického zákona, a proto také nelze na takto vymezené drážní zařízení udělit licenci pro distribuci elektřiny.

Ze zápisu z jednání ze dne 27.10.2009 bylo zjištěno, že jednání se zúčastnil zástupce Energetického regulačního úřadu, zástupce SŽDC, kteří předložili návrh na zřízení odběrných míst elektrické trakce na hladině VN (27kW a 22 kW). Bylo projednáno, že SŽDC je distributorem elektřiny v lokální distribuční soustavě železnic na základě licence na distribuci č. 120605086. SŽDC zaregistruje odběrná místa u operátora trhu s elektřinou pro konečného zákazníka ČD a.s. a nákup elektřiny na těchto odběrných místech bude realizován zákazníkem ČD a.s. Energetický regulační úřad se způsobem vytvoření odběrných míst a registrací u OTE souhlasí.

Z dopisu ČD a.s. ze dne 5.11.2009 bylo zjištěno, že s ohledem, že Energetický regulační úřad schválil vytvoření odběrných míst a předávacích míst pro České dráhy v lokální

distribuční soustavě železnice, ČD a.s. nebudou od společnosti Správa železniční dopravní cesty pro rok 2010 požadovat zajištění nákupu silové elektřiny.

Z dopisu Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 16.4.2012, č.j. 13524/12/02200/300, bylo zjištěno, že připomínkové řízení k novele energetického zákona č. 158/2009 proběhlo na jaře roku 2008. Návrh zákona zpracovalo MPO ve spolupráci s Energetickým regulačním úřadem. První čtení proběhlo 23.9.2008, doplňující pozměňovací návrhy byly při druhém a třetím čtení. Hlasování v konečné podobě proběhlo 1.4.2009.

Z dopisu Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 7.8.2012, č.j. 31374/12/01300, bylo zjištěno, že obsahuje seznam připomínkových míst, kterým byl zaslán návrh zákona č. 158/2009 Sb. s tím, že jako připomínkové místo není uveden SŽDC.

Z fotografie štítku transformátoru a dokumentace jednofázového olejového transformátoru bylo zjištěno, že na štítku je uvedeno napětí 27 kV (27 000 V).

Ze znaleckého posudku č. 46/2014, zpracovaného znaleckým ústavem České vysoké učení v Praze, Fakulta elektrotechnická v březnu 2014, bylo zjištěno, že byl zpracován oponentní posudek ke znaleckému posudku č. 104-04/2013 ze dne 24.4.2013 společnosti Pricewaterhousecoopers Česká republika s.r.o. Ze znaleckého posudku bylo zjištěno, že ceny, uvedené v konfirmaci ze dne 13.11.2008, odpovídají tržním a obvyklým cenám a lze je použít pro ocenění hodnoty nakoupené elektřiny k datu 13.11.2008 v celkovém objemu 1 535 106 MWh. Dle bodu 9.4.2 znaleckého posudku hodnota zrušené části objednávky k 5.11.2009 v objemu 1 253 401 MWh činila částku 1.562.042.641,10 Kč a k datu 19.11.2009 částku 1.497.496.445,39 Kč. Dle bodu 10.1.3 znaleckého posudku na základě předložených podkladů nelze jednoznačně analyzovat a určit, jaké objemy elektřiny společnost ČEZ k 13.12.2008 pro tyto účely objednala. Nelze s jistotou potvrdit, že bylo objednáno 1 535 106 MWh elektrické energie, které vstupují do výpočtu hypotetické škody, kterou si nárokovala společnost ČEZ a.s. na společnosti ČEZ Prodej s.r.o.

Ze stanoviska k problematice trakčního vedení elektrické energie Energetického regulačního úřadu ze dne 6.11.2012, sp. zn. 12630-2/2012, bylo zjištěno, že Energetický regulační úřad k žádosti soudu o odborné stanovisko, zda trakční zařízení na dodávku trakční elektrické energie, provozované Správou železniční dopravní cesty s.o. po účinnosti novely § 2 odst. 2 písmeno a) bod 2 energetického zákona č. 158/2009 Sb., účinné k 9.7.2009, po doplnění napěťové hladiny 25 kV, splňuje podmínky definice distribuční soustavy, a zda se Správa železniční dopravní cesty s.o. stala provozovatelem distribuční soustavy ve smyslu § 25 odst. 11 písmeno a) energetického zákona za situace, kdy je držitelem licence č. 120605086 a č. 140705577, uvedl, že licence na distribuci elektřiny č. 120605086, udělená Energetickým regulačním úřadem Správě železniční dopravní cesty s.o., nezakládá oprávnění tohoto subjektu vykonávat činnost distribuce elektřiny na daném trakčním vedením, byť by takové energetické zařízení bylo možné považovat za distribuční soustavu, pokud by bylo využíváno za účelem zajištění distribuce elektřiny.

Pokud Správa železniční dopravní cesty s.o. na trakčním zařízení není oprávněna vykonávat činnost distribuce elektřiny, nelze na ni ve vztahu k tomuto energetickému zařízení pohlížet jako na provozovatele distribuční soustavy, který by byl povinen plnit povinnost, uloženou v § 25 odst. 10 písmeno a) energetického zákona.

Ze stanoviska k problematice trakčního vedení elektrické energie Energetického regulačního úřadu ze dne 20.12.2012, č.j. 12630-4/2012-ERU, bylo zjištěno, že Energetický regulační úřad odpovídal na žádost soudu na odborné stanovisko k otázce, zda jsou zařízení (transformátory a rozvody), uvedené v licenci na distribuci elektřiny, považovány za součást distribuční soustavy, zda zakládá uvedení těchto zařízení v licenci na distribuci elektřiny povinnost držitele licence chovat se ve vztahu k těmto zařízením (transformátorům a rozvodům) ve smyslu ustanovení § 25 zákona č. 458/2000 Sb., zda měla právnická osoba, která byla držitelem licence na distribuci elektřiny, povinná plnit ve vztahu k těmto zařízením (transformátorům a rozvodům) povinnost provozovatele distribuční soustavy dle ustanovení § 25 odst. 1 písmeno a) energetického zákona ve znění, účinném od 4.7.2009 do 17.8.2011.

Energetický regulační úřad uvedl, že obecně platí, že pokud je zařízení provozovatele distribuční soustavy součástí distribuční soustavy, pak se jedná o zařízení provozovatele distribuční soustavy, sloužící k výkonu licencované činnosti, přičemž při výkonu této činnosti je provozovatel distribuční soustavy povinen postupovat v souladu s ustanovením aktuálně platného a účinného znění energetického zákona. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu u udělení licence na distribuci elektřiny subjektu Správa železniční dopravní cesty s.o. je v rámci údajů o rozsahu podnikání v technických podmínkách, uveden mimo jiné souhrn trafostanic, které jsou součástí distribuční soustavy, sloužící k zajištění distribuce elektřiny na omezených územích. Nicméně tento výčet trafostanic je uvedený pouze v rozlišení podle hodnoty vstupního, resp. výstupního napětí, s uvedením počtu takovýchto trafostanic.

Pokud byl subjekt Správa železniční dopravní cesty s.o. držitelem licence na distribuci elektřiny v období od 4.7.2009 do 17.8.2011, pak byl jako provozovatel distribuční soustavy povinen dodržovat ustanovení § 25 odst. písmeno a)1 tehdy platného a účinného energetického zákona, tj. připojit do distribuční soustavy zařízení každého kdo o to požádá a splňuje podmínky připojení a obchodní podmínky, stanovené pravidly provozování distribuční soustavy.

Z výsledku svědka Ing. J. [redacted] H. [redacted] bylo zjištěno, že je zaměstnancem Správy železniční dopravní cesty s.o. od 1.7.2008 ve funkci [redacted] organizační jednotky správy železniční energetiky. Svědek uvedl, že Správa železniční dopravní cesty s.o. je současně distributorem i dodavatelem elektrické energie. Poté, co byla přijata novela energetického zákona, obdržela Správa železniční dopravní cesty žádost Českých drah o připojení na energetickou soustavu. Bylo přijato rozhodnutí, že budou vytvořena odběrná místa a bude uzavřena smlouva s Českými drahami. Změna v novele energetického zákona v roce 2009 spočívala v tom, že byla doplněna napěťová hladina 25 kV, což znamenalo, že energetický zákon umožnil distribuční soustavu s touto hladinou. Předtím tato hladina v energetickém zákonu pro distribuční soustavu uvedena nebyla. Dále se změnil § 3 tohoto zákona s tím, že bylo doplněno, že může být rozúčtováno do hladiny 50 kV, což je vysoké napětí. Na odběrném místě může být připojen pouze jeden odběratel, což je dáno technickým stavem trakční proudové soustavy, tudíž se vytvořilo odběrné místo pro České dráhy a další dopravci jsou napojeni přes tato odběrná místa Českých drah, a České dráhy rozúčtovávají těmto uživatelům cenu za odběr elektřiny vzhledem k tomu, že u tohoto odběru se již nedodává v napěťové hladině 110 kV, ale v napěťové hladině nižší. Svědek uvedl, že trakční soustava je lokální soustava a nespadá pod definici distribuční soustavy tak, jak je definována v energetickém zákoně, trakční soustava je uzavřenou soustavou, tudíž se na ni nepřipojí další uživatelé. Lokální distribuční soustava je otevřenou soustavou, tzn. veřejnou soustavou, na níž se splnění určitých technických podmínek připojují další uživatelé, resp. odběratelé, kteří o to požádají. Rozhraní mezi trakční soustavou a lokální distribuční soustavou je v napájecích

stanicích, kdy část těchto napájecích stanic je součástí lokálních distribučních stanic, na které jsou napojeny České dráhy, a část těchto napájecích stanic je již součástí trakční soustavy, je to vlastně ta část za odběrnými místy pro České dráhy. Svědek uvedl, že v licenci je uvedeno napětí pro trafostanice 27 kV, ačkoliv napěťová hladina trakční soustavy je 25 kV, licence, vydaná pro trafostanice, má na štítku uvedeno 27 kV, přitom ovšem jsou určeny pro napájení trakčního vedení s hladinou 25 kV. Je nutné, aby transformátor měl vyšší hladinu napětí než trakční vedení.

Z výslechu svědkyně M. Š. bylo zjištěno, že je zaměstnankyní žalovaného od roku 2004 ve funkci vedoucí skupina v odboru . Svědkyně uvedla, že jízdní řády pro osobní přepravu se zpracovávají obvykle v měsíci říjnu a pro nákladní přepravu jsou k 15. říjnu známy požadavky dopravců, objednatelů jednotlivých vlaků na příští rok. Svědkyně uvedla, že to, co je naplánováno v ročním jízdním řádu, je realizováno maximálně z 50%, zbytek vlaků jezdí ad hoc, jsou objednávány například v den přepravy.

Z výslechu svědka Ing. M. N. bylo zjištěno, že je zaměstnancem žalovaného od roku 2008 ve funkci vedoucí oddělení . Svědek uvedl, že z 99% znají stav požadavků na kapacitu v polovině října, tehdy se dávají jízdní řády do tisku. Svědek na otázku, zda je reálné, aby dopravci znali na tři roky dopředu kapacitu dopravní cesty a hrubou hmotnost svých vlaků, odpověděl, že to reálné není. Obvykle v osobní dopravě objednatelé zadávají požadavky v červnu, v nákladní dopravě se požadavky zadávají průběžně. Svědek uvedl, že v důsledku krize došlo k propadu zhruba o 25% přepravy nákladní dopravy a jinak souvisle probíhá propad v rozsahu 7-10% ročně.

Soud neprovedl důkaz oponentní znaleckým posudkem ke znaleckému posudku č. 46/2014, vypracovaného Českým vysokým učením technickým v Praze, zpracovaným Pricewaterhousecoopers Česká republika s.r.o. dne 8.4.2014, č. 125-04/2014, vzhledem k tomu, že tento důkaz s ohledem na následující závěry považoval za nadbytečný.

Ostatní provedené důkazy soud nehodnotil, protože neměly vliv na rozhodnutí ve věci.

Na základě výše uvedených tvrzení a zjištěných skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Žalobce se domáhal úhrady skutečné škody v rozsahu 805.473.523,- Kč s příslušenstvím. Dle ustanovení § 373 obchodního zákoníku každý, kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolnostmi, vylučující odpovědnost. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný dle § 34 zákona č. 137/2006 o veřejných zakázkách zadal v jednacím řízení bez uveřejnění nadlimitní veřejnou zakázku na dodávku silové elektřiny na období roku 2009, 2010 a 2011. Žalovaný dne 13.11.2008 vydal rozhodnutí o výběru nabídky žalobce pro všechny části zakázky, i pro období roku 2010. V řízení bylo prokázáno, že žalobce i žalovaný uzavřeli smlouvu, označenou SŽDC Trakce 2010, ve které se žalobce zavázal dodat žalovanému 1 308 770 MWh elektrické energie, a účastníci smlouvy sjednali cenu ve výši 2.014,- Kč za 1 MWh. V řízení bylo prokázáno, že žalobce uzavřel s firmou ČEZ a.s. smlouvu o zajištění komplexní dodávky elektřiny v letech 2009 – 2012 dne 29.8.2008 a dne 14.11.2008 uzavřel žalobce s firmou ČEZ a.s. konfirmaci dílčí smlouvy, ve které ČEZ a.s. potvrdila závaznou objednávku elektrické energie v rozsahu 1 535 106 MWh za cenu 2.766.650.880,- Kč. V řízení dále bylo prokázáno, že žalovaný dopisem ze dne 5.11.2009 oznámil žalobci, že upřesňuje roční množství elektřiny pro elektrickou trakci pro rok 2010 na 22 000 MWh. V řízení bylo prokázáno, že žalobce dopisem ze dne 21.12.2009 oznámil ČEZ a.s., že neodebere elektřinu pro období od 1.1.2010 do 31.12.2010 v celkovém

ročním objemu 1 253 400 MWh a v hodnotě 2.226.288.612,- Kč, kterou měla společnost ČEZ a.s. dodat žalovanému na základě konfirmace dílčí smlouvy ze dne 14.11.2008. Důvodem je oznámení zákazníka Správa železniční dopravní cesty s.o., že v předmětném období neodebere původně sjednaný objem elektřiny od společnosti ČEZ Prodej s.r.o. Dohodou o narovnání ze dne 30.12.2009 bylo prokázáno, že žalobce a ČEZ a.s. uzavřeli dohodu, ve které z důvodu, že žalobce v období od 1.1.2010 do 31.12.2010 neodebere elektřinu v objemu 1 253 401 MWh, jejíž pořizovací hodnota v době uzavření dílčí smlouvy činila 2.269.280.612,- Kč, nahradí škodu, vzniklou společnosti ČEZ a.s. v částce 805.473.523,- Kč, která je stanovena jako rozdíl mezi původně sjednanou cenou a současnou tržní hodnotou tohoto objemu elektřiny ve výši 1.456.815.089,- Kč.

V řízení bylo prokázáno, že žalobce částku 805.473.523,- Kč uhradil ČEZ a.s. ve dvou splátkách a to splátkou ve výši 405.473.523,- Kč dne 15.1.2010, a ve výši 400.000.000,- Kč dne 15.2.2010.

Na základě zjištění výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žalovaný porušil smluvní závazek ze smlouvy, označené SŽDC Trakce 2010, uzavřené dne 19.12.2008, ve které se zavázal v roce 2010 odebrat elektřinu v množství 1 308 770 MWh. Soud neshledal důvodnou námitku žalovaného, že žalovaný postupoval dle smluvního ujednání ve smlouvě, kde v článku IV bod 2 „Časová a technická specifikace plnění a způsob sjednávání“ byla sjednána dohoda, že zákazník upřesní roční množství odběru elektřiny do 15. října předchozího roku a žalovaný v souladu s touto dohodou upřesnil roční množství odběru elektřiny na rozsah 22 000 KWh. Při výkladu smluvního ujednání a to možnosti jednostranného upřesnění množství odběru elektřiny kupujícím, vychází soud z jazykového výkladu, kdy upřesnění lze vykládat jako „učinit přesnějším“ a takováto možnost dle stanoviska soudu nemůže zahrnovat oprávnění kupujícího jednostranně snížit sjednané množství dodávky elektřiny o 98%. Stanovisko žalovaného, že při uzavírání smlouvy bylo žalobci zřejmé, že množství elektrické energie bude žalovaný upřesňovat na základě požadavků dopravců, které obdrží těsně před počátkem období, ve kterém bude předmětnou elektrickou energii odebírat, tudíž musel být srozuměn s tím, že žalovaný je oprávněn měnit sjednané roční množství odběru elektřiny neomezeně, neshledal soud důvodným vzhledem k tomu, že součástí zadávací dokumentace veřejné zakázky byla i příloha č. 2, ve které byl uveden skutečný odběr za měsíc leden až červenec roku 2008 v rozsahu 728 973 MWh a poptávka na roky 2009, 2010 a 2011 která, dle tohoto dokumentu byla ze strany žalovaného postupně pro jednotlivé roky zvyšována. Z tohoto dokumentu vyplývá, že žalovaný při zadávání veřejné zakázky nepředpokládal snížení odběru elektrické energie pro roky 2009, 2010 a 2011, a tento předpoklad byl součástí zadávací dokumentace veřejné zakázky.

Při posouzení, zda smlouva SŽDC Trakce 2010 ze dne 19.12.2008 obsahuje určení tolerance sjednaného množství, nebo zda se na předmětnou smlouvu vztahuje ustanovení § 421 odst. 1 obchodního zákoníku, kde je uvedeno, že pokud ze smlouvy nevyplývá něco jiného, nesmí odchylka přesáhnout 5% množství, stanoveného ve smlouvě, vychází soud z logického a systematického výkladu smlouvy. V článku 5 smlouvy je sjednáno, že při nedodržení tolerance ročního množství + - 15% zaplatí zákazník za každou odebranou či neodebranou MWh navíc smluvní cenu ve výši 330,- Kč/MWh. Pokud si smluvní strany sjednaly smluvní pokutu pro případ, kdy kupující neodebere roční množství v toleranci 15%, má soud zato, že lze tuto toleranci 15% vztáhnout i na možnost upřesnění ročního množství odběru elektřiny kupujícím.

Námitku žalobce, že dopis ze dne 5.11.2009 obsahující snížení požadavku na odběr elektrické energie podepsala osoba, která neměla oprávnění jednat za žalovaného, neshledal soud důvodnou vzhledem k tomu, že žalovaný doložil pověření č. 0686, obsahující zmocnění Ing R. V. jednat za žalovaného ve věci plnění předmětné smlouvy.

Soud má za prokázáný vznik škody žalobce v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného. Z výše uvedených skutečností vyplývá, že žalobce poté, co obdržel dopis žalovaného, že neodebere původně sjednané množství elektrické energie, oznámil tuto skutečnost dopisem ze dne 21.12.2009 společnosti ČEZ a.s., s tím, že odříkají odebrání elektřiny na rok 2010 v objemu 1 153 401 MWh. V řízení bylo prokázáno, že žalobce a společnost ČEZ a.s. v souladu se smlouvou o zajištění komplexní dodávky elektřiny v letech 2009 – 2012 uzavřeli dohodu dne 30.12.2009, ve které dosavadní závazek společnosti ČEZ a.s. dodat a společnosti ČEZ Prodej s.r.o. odebrat elektřinu v objemu 1 253 401 MWh byl nahrazen závazkem společnosti ČEZ Prodej s.r.o. uhradit prodávajícímu škodu v částce 805.473.523,- Kč, která odpovídala rozdílu sjednané ceny ve smlouvě ze dne 14.11.2008 a tržní hodnotě objemu neodebrané elektřiny k datu uzavření této smlouvy. Strany tudíž sjednaly novaci závazku dle 570 odst. 1 obč. zákoníku.

K námitce žalovaného, že žalobce nepostupoval s náležitou péčí a k dohodě mezi společnostmi ČEZ a.s. došlo s prodlením, soud uvádí, že tuto námitku nepovažuje za důvodnou vzhledem k tomu, že období od 25.11.2009 do 21.12. 2009 považuje za období přiměřené k posouzení právního jednání žalovaného a přijetí obchodního rozhodnutí o dalším postupu. Soud přitom přihlédl ke skutečnosti, že novela energetického zákona nabyla účinnosti dne 4.7.2009 a žalovaný informací, že neodebere 98% sjednaného objemu elektřiny, oznámil žalobci až 5.11.2009.

Soud má za prokázané listinou, označenou jako „vyčíslení ztráty, vzniklé neodebráním smluveného množství elektřiny“, dopisem Power Exchange Central Europe a.s. ze dne 14.1.2013 a znaleckým posudkem Pricewaterhousecoopers Česká republika s.r.o. č. 104-04/2013, že ztráta za neobjednané produkty ve výši 805.473.523,- Kč byla stanovena z hodnoty elektrické energie, která byla sjednána ve smlouvě z 14.11.2008 a v dokumentu „vyčíslení ztráty“ ze dne 22.12.2009 a odpovídala cenové úrovni standardizovaných produktů na velkoobchodním trhu. Námitka žalovaného, že v řízení nebylo prokázáno, za jaké konkrétní ceny nakoupil předmětnou elektrickou energii ČEZ a.s., či zda zajistil tuto elektrickou energii z vlastní výroby, je pro stanovení vzniku škody společnosti ČEZ Prodej s.r.o. bez právního významu.

Soud tudíž dospěl k závěru, že v příčinné souvislosti s porušením smluvní povinnosti žalovaného neodebrat 98% sjednaného množství elektrické energie vznikla žalobci škoda v rozsahu uplatněném v žalobním nároku. Soud neshledal odpovědnost žalovaného za tuto škodu vzhledem k tomu, že v řízení bylo prokázáno, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolnostmi, vylučující odpovědnost.

Dle ustanovení § 374 obch. zákoníku za okolnosti, vylučující odpovědnost, že považuje překážka, jež nastane nezávisle na vůli povinné strany a brání ve splnění povinnosti, jestliže nelze rozumně předpokládat, že by povinná strana tuto překážku nebo její následky odvrátila nebo překonala a dále, že by v době vzniku závazku tuto překážku předvíдалa. Žalovaný namítl, že z důvodu okolností, vylučující odpovědnost za škodu, vyčíslenou žalobcem, za tuto škodu neodpovídá. Žalovaný uvedl, že jakožto provozovatel dráhy dle zákona o drahách měl povinnost poskytovat dopravcům přístup ke službám, mezi něž se řadí dodávka trakčního

proudu. Zákonem stanovená povinnost vedla žalovaného k tomu, aby se žalobcem uzavřel smlouvu Trakce 2010. Právní úprava, která byla účinná v době podpisu smlouvy Trakce 2010, neumožňovala jinému subjektu tuto činnost pro dopravce vykonávat, dopravci neměli jinou možnost zajištění elektrické energie, než prostřednictvím žalovaného. Tato situace se však změnila v důsledku nabytí účinnosti novely energetického zákona č. 158/2009 dne 4.7.2009. V energetickém zákoně došlo ke změně ustanovení § 2 odst. 2 písmeno a) bod 2, které obsahuje definici distribuční soustavy, do tohoto ustanovení byla doplněna napěťová hladina 25 kV, přičemž právě na této napěťové hladině jsou zařízení provozována. Žalovaný byl držitelem licence na distribuci elektřiny č. 120605086. Protože byly splněny podmínky stanovené definicí distribuční soustavy, vztahovalo se na žalovaného ustanovení § 25 odst. 11 písmeno a) energetického zákona, který ukládal provozovateli distribuční soustavy povinnost připojit do distribuční soustavy zařízení každého a umožnit distribuci elektřiny každému, kdo o to požádá.

V řízení bylo prokázáno odborným stanoviskem Energetického regulačního úřadu ze dne 20.12.2012, že rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, oddělení licence na distribuci elektřiny, pro žalovaného, je uveden výčet trafostanic, které jsou součástí distribuční soustavy, sloužící k zajištění distribuce elektřiny. Dle odborného stanoviska, pokud by subjekt Správa železniční dopravní cesty byl držitelem licence na distribuci elektřiny v období od 4.7.2009 do 17.8.2011, byl povinen dodržovat ustanovení § 25 odst. 1 písmeno a) energetického zákona a tj připojit distribuční soustavy k zařízení každého a umožnit distribuci elektřiny každému, kdo o to požádá a splňuje podmínky připojení a obchodní podmínky, stanovené pravidly provozování pro provozování distribuční soustavy.

V řízení bylo prokázáno dopisem ČD a.s. ze dne 5.11.2009, č. 147/2009-KEN/2, že České dráhy požadovaly k 31.12.2009 na žalovaném uzavřít smlouvu o distribuci a připojení do lokální distribuční soustavy a oznámili žalovanému, že nebudou pro rok 2010 požadovat zajištění nákupu silové elektřiny.

Vzhledem k tomu, že soud shledal překážku, kdy žalovaný na základě rozhodnutí ČD a.s. poté, co došlo k nabytí účinnosti novely energetického zákona k datu 4.7.2009, po uzavření smlouvy SŽDC Trakce 2010, byl povinen připojit ČD a.s. dle § 25 odst. 10 písmeno a) energetického zákona České dráhy a.s. na distribuční soustavu, za překážku, která vylučuje odpovědnost žalovaného za vzniklou škodu.

Soud tudíž na základě výše uvedených závěrů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a žalobu v plném rozsahu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. a ustanovení § 150 o.s.ř. Vzhledem k tomu, že žaloba byla v plném rozsahu zamítnuta, přísluší žalovanému v souladu s výsledkem sporu náhrada nákladů řízení, sestávající se z nákladů právního zastoupení a nákladů, vynaložených na důkaz znaleckým posudkem v částce 42.350,- Kč. Žalovaný uplatnil ve svém vyjádření celkové náklady řízení v částce 11.581.878,- Kč. Soud v intencích nálezů Ústavního soudu č. 116/2013 rozhodl o nákladech řízení v souladu s ustanovením § 150 o.s.ř. tak, že přiznal úspěšnému účastníkovi náhradu nákladů řízení ve výši, která odpovídá výši nákladů, stanovených dle vyhlášky č. 484/2000 Sb., která byla výše citovaným nálezem Ústavního soudu zrušena. Z nálezů Ústavního soudu vyplývá, že úmyslem Ústavního soudu nebyla snaha, aby docházelo k dalšímu navýšení nákladů řízení. Předmětný spor byl zahájen v době, kdy vyhláška č. 484/2000 Sb. byla účinná, ještě nálezem Ústavního soudu zrušena nebyla. Soud výši přiznané náhrady nákladů právního

zastoupení považuje za přiměřenou vynaloženému množství a odbornosti práce a rizika, která právní zástupce jako samostatně činný podnikatel nese. Soud též přihlédl k procesní taktice přijaté právními zástupci obou stran předkládat vyjádření obsahující stanoviska k odborným otázkám a znalecké posudky na ústních jednáních, což mělo za následek nutnost poskytnout čas soudkyni a druhé straně sporu ke seznámení s obsahem vyjádření a důkazy a projednat věc na odročeném ústním jednání. Soud se tudíž přiklonil k přiznání paušální odměny za celé řízení v jednom stupni, nikoli odměny podle počtu úkonů.

Na nákladech řízení přiznal soud žalovanému náhradu nákladů zastoupení v částce 1.429.090,- Kč, 11x 300,- Kč paušál a DPH 300.785,- Kč. Co se týče paušálu, přiznal soud paušál 300,- Kč za převzetí, dále písemné vyjádření ze dne 20.8.2012, 16.10.2012 a 26.4.2013. Pokud právní zástupce předkládal písemné vyjádření při jednání, které se konalo, považuje soud toto písemné vyjádření za součást přednesu právního zástupce. Dále soud přiznal paušál za účast při šesti ústních jednáních s tím, že ústní jednání, konané 11.9.2011 trvalo 3 hodiny, jde o dva právní úkony. Náklady řízení žalovaného tudíž činí celková částka 1.775.445,- Kč. V této částce je zahrnuta i náhrada za znalecký posudek ve výši 42.350,- Kč.

Námítku žalobce, že žalovanému nepřísluší náhrada nákladů za právní zastoupení advokátem vzhledem k tomu, že žalovaný je státní podnik, tudíž takto vynaložené náklady nejsou účelně vynaložené náklady vzhledem k tomu, že u tohoto subjektu lze presumovat dostatek materiálního a personálního vybavení, aby byl schopen zabezpečit kvalifikovaně hájit svá práva bez pomoci advokáta, soud neshledal důvodnou s ohledem na to, že se jedná o zastoupení advokáta smluvní strany, která je stranou žalovanou, předmětem sporu byla specifická problematika, nikoliv činnost, spadající do obvyklé činnosti žalované společnosti a jednalo se o náhradu škody značného rozsahu. Všechny tyto důvody odůvodňují zastoupení žalovaného advokátem, který má zkušenosti, získané při soudních řízeních s danou problematikou.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 10. dubna 2014

JUDr. Růžena Kučerová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Eva Horáková